

ŻNG.8361.121.2018

DECYZJA Nr 52/2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy **Joannie Gut** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą **Joanna Gut Klub Malucha „Pluszowy Kącik”**, ul. Elsnera 8, 49-200 Grodków, NIP 7531563768, **kary pieniężne w łącznej kwocie 1650 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt 00/100).

Na wysokość kar składają się:

1. kara w wysokości **500 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu 2 partii potraw o niewłaściwej jakości handlowej z uwagi na nieuwidocznienie w jadłospisie informacji o wykazie składników oraz obecności składników powodujących alergie lub reakcje nietolerancji (zupa ryżowa, pierogi ruskie);
2. kara w wysokości **1150 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu 2 produktów zafałszowanych:
 - zastąpienie zadeklarowanego w jadłospisie masła produktem o nazwie „Delma Premium z masłem” zawierającym 35% tłuszczu roślinnego i 4% tłuszczu mlecznego,
 - zastąpienie zadeklarowanych w jadłospisie parówek drobiowych produktem o nazwie „Berlinki kielbasa wieprzowa homogenizowana wędzona parzona”.

Uzasadnienie

W dniach 18, 19 i 20.04.2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-121/2018 z dnia 17.04.2018 r., przeprowadzili kontrolę w Klubie Malucha „Pluszowy Kącik”, ul. Elsnera 8, 49-200 Grodków, w którym Joanna Gut zwana dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29

kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);

- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W czasie kontroli ustalono, że *Strona* w kontrolowanej placówce przygotowuje śniadania oraz podwieczorki. Dania obiadowe dowożone są do placówki przez firmę cateringową PHU MAR-JANEK Goświnowice, a następnie są porcjowane i wydawane przez *Stronę*.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* zakwestionowali posiłek obiadowy składający się z zupy ryżowej oraz pierogów ruskich o wartości 10,00 zł. Przedmiotowe potrawy zostały zakwestionowane z uwagi na:

- **brak wykazu składników** wchodzących w skład potraw, co stanowi naruszenie § 19 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.) zwanego dalej *rozporządzeniem w sprawie znakowania*, w związku z art. 44 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1924/2006 i nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str.18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011*;
- **brak informacji o obecności w potrawach składników, które mogą powodować alergię lub reakcję nietolerancji** (seler, gluten, jaja, mleko), co stanowi naruszenie art. 9 ust. 1 lit. c w związku z art. 44 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o **niewłaściwej jakości handlowej ww. potraw**.

Zgodnie z przedstawionym przez *Stronę* jadłospisem, dzieci przebywające w Klubie Malucha „Pluszowy Kącik” na śniadanie powinny otrzymać kanapkę z masłem, parówki drobiowe oraz herbatę. Po analizie dowodów zakupu na surowce użyte do przygotowania śniadania inspektorzy stwierdzili, iż w dniu 18.04.2018 r. *Strona* zastąpiła masło zadeklarowane w jadłospisie, produktem o nazwie „Delma Premium z masłem” zawierającym 35% tłuszczu

roślinnego i 4% tłuszczu mlecznego oraz parówki drobiowe produktem pod nazwą „Berlinki kielbasa wieprzowa homogenizowana wędzona parzona”.

Wskazane **nieprawidłowości świadczą o zafalszowaniu ww. produktów.**

Wyniki kontroli zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt ŻNG.8361.121.2018) oraz załącznikach do protokołu kontroli. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez *Stronę* w dniu 20.04.2018 r.

Mając powyższe na uwadze, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w celu wymierzenia *Stronie* kar pieniężnych na podstawie art. 40a ust.1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej. W dniu 24.05.2018 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* z żądaniem okazania dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2017 r.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Zagadnienie zakresu odpowiedzialności za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności zostało uregulowane w *rozporządzeniu nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 ww. rozporządzenia podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat

żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. *Opolski WIIH* podkreśla, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe na każdym etapie przetwarzania i dystrybucji. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził kwestionowane potrawy do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za prawidłowość ich oznakowania, jest *Strona*.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Jak wynika z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, artykuły rolno-spożywcze charakteryzują się **niewłaściwą jakością handlową**, jeżeli nie spełniają wymagań w zakresie jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowych wymagań dotyczących tych artykułów zadeklarowanych przez producenta.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej* za artykuł rolno-spożywczy **zafałszowany** należy uznać produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i jest odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu 2 potraw o niewłaściwej jakości handlowej oraz 2 produktów zafałszowanych.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych została określona odpowiednio w art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisami podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze:

- nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów – podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł;
- zafałszowane – podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższych sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy o niewłaściwej jakości handlowej lub zafałszowany. Przytoczone przepisy są wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc wystarczy sam fakt zachowania naruszającego te przepisy. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

I. NIEWŁAŚCIWA JAKOŚĆ HANDLOWA

Informacje zamieszczane w jadłospisach mają zapewnić konsumentom pełną wiedzę na temat spożywanej żywności, szczególnie w zakresie obecności substancji, które mogą powodować alergie lub reakcje nietolerancji. *Strona* zajmuje się żywieniem dzieci, czyli szczególnej grupy konsumentów, dlatego ważne jest rzetelne przekazanie rodzicom i opiekunom informacji o spożywanych posiłkach tak, aby mogli oni zweryfikować jadłospis pod kątem zdrowia i upodobań swoich dzieci.

Rodzice i opiekunowie dzieci z Klubu Malucha powinni mieć wyczerpujące informacje na temat żywności oferowanej ich dzieciom. *Strona* wbrew wymaganiom prawa żywnościowego nie uwidoczniała w jadłospisie wykazu składników użytych do przygotowania potraw i posiłków.

Obowiązek uwidaczniania informacji w zakresie obecnych w potrawie składników alergennych wynika z art. 44 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*. Zgodnie z jego treścią w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenia konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazywanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c *rozporządzenia nr 1169/2011* jest obowiązkowe. Powyższe dane dotyczą wszelkich składników lub substancji pomocniczych wymienionych w załączniku II do *rozporządzenia nr 1169/2011* lub uzyskanych z substancji lub produktów wymienionych w tym załączniku, powodujących alergie lub reakcje nietolerancji, użytych przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecnych w produkcie gotowym, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie. Wskazany załącznik zawiera listę 14 rodzajów produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji. W potrawach oferowanych dzieciom na obiad przez *Stronę* (zupa ryżowa, pierogi ruskie) występowały alergeny wymienione w załączniku II - seler, gluten, jaja i mleko. *Strona* miała obowiązek poinformować rodziców o obecności tych substancji w spożywanych przez dzieci potrawach.

Prawidłowe oznakowanie środków spożywczych umożliwia właściwą ochronę interesów konsumenta, która stanowi priorytet polityki w zakresie bezpieczeństwa żywności. W tym celu wdrożono szereg norm prawnych w odniesieniu nie tylko do kontroli żywności u producentów, przetwórców i sprzedawców, ale również prawidłowego udostępniania konsumentom informacji na temat artykułów spożywczych. Wszystkie te przepisy mają gwarantować bezpieczeństwo produktów żywnościowych na każdym etapie łańcucha produkcji i dystrybucji.

Przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej z tytułu wprowadzeniu do obrotu potraw o niewłaściwej jakości handlowej **Opolski WIIH ocenił stopień szkodliwości czynu oraz zakres naruszenia na poziomie średnim**. *Strona* jako podmiot działający na rynku spożywczym miała obowiązek przekazać informacje na temat znajdujących się w przygotowanych posiłkach substancjach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji. Informacje te są istotne dla ochrony zdrowia i życia konsumentów, w tym przypadku dzieci. *Strona* nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku co skutkowało wprowadzeniem do obrotu wyrobów kulinarnych bez wymaganych prawem informacji. *Opolski WIIH* podkreśla, że w przypadku nieuwidocznienia składników alergennych lub powodujących reakcje nietolerancji istotne jest samo potencjalne ryzyko naruszenia prawa konsumentów do bezpieczeństwa zdrowotnego. Spożycie nawet śladowej ilości składnika powodującego reakcje alergiczne przez osoby uczulone może być poważnym zagrożeniem dla ich zdrowia.

Na uwzględnienie zasługuje jednak fakt, iż *Strona* podjęła natychmiastowe działania naprawcze i udostępniła wymagane prawem informacje o składnikach oraz substancjach alergennych występujących w posiłkach.

II. ZAFALSZOWANIE

Zgodnie z punktem 2a ppkt (iii) części III załącznika VII rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, nr 1037/2001 i nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L z 2013 r. Nr 347, poz. 671, z późn. zm.) zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1308/2013* nazwa **masło**, na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, zarezerwowana jest dla przetworów mlecznych, czyli uzyskanych wyłącznie z mleka. Ponadto zgodnie z definicją masła zawartą w Dodatku II (Tłuszcze do smarowania) do załącznika VII *rozporządzenia nr 1308/2013* masło jest produktem zawierającym nie mniej niż 80% i mniej niż 90% tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16% wody i nie więcej niż 2% suchej masy beztłuszczowej mleka.

Zastosowana przez *Stronę* „Delma Premium z masłem” zawierająca 35% tłuszczu roślinnego i 4% tłuszczu mlecznego, a więc nie jest masłem w rozumieniu powyższych przepisów. Analiza składu surowcowego produktu o nazwie „Delma Premium z masłem” wykazała jednoznacznie podmiannę asortymentową polegającą na zastąpieniu droższego produktu (masła) jego tańszym zamiennikiem.

Ponadto *Strona* przygotowując dzieciom śniadanie zastąpiła parówki drobiowe – kielbasą wieprzową homogenizowaną wędzoną parzoną. Parówka to tania i bardzo popularna drobno mielona wędlina. Doceniana jest za niską cenę i łatwość przygotowania. *Strona* oferowała dzieciom parówki drobiowe i tak deklarowała w umieszczonym dla rodziców jadłospisie, natomiast zastąpiła je kielbasę wieprzową homogenizowaną wędzoną parzoną. Małe dzieci to specjalna grupa żywieniowa, która sama nie może zareagować na podmiannę asortymentową, dlatego powinna otrzymywać potrawy oraz posiłki zgodnie z informacjami zawartymi w jadłospisie. Informacje na temat żywności powinny być rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym, ponieważ jedynie w taki sposób rodzic może kontrolować co jada jego dziecko w chwilach spędzonych w Klubie Malucha.

Przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu produktów zafałszowanych *Opolski WIIH* ocenił **stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia na poziomie wysokim**. Ujawnione nieprawidłowości stanowią istotne naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Zamiana deklarowanego w jadłospisie masła została zastąpiona produktem o nazwie „Delma Premium z masłem” który zawiera jedynie 4% tłuszczu mlecznego. Natomiast parówki drobiowe zostały zastąpione produktem o nazwie „Berlinki – kielbasa wieprzowa homogenizowana wędzona parzona”. Powyższe nieprawidłowości

w poważnym stopniu naruszają interes konsumentów oraz wprowadzają w błąd co do właściwości środka spożywczego. Posiłki z zawartością zafałszowanego masła były sporządzane przez *Stronę*. Zgodnie z oświadczeniem *Strony* do przygotowywania śniadań zawsze do smarowania pieczywa *Strona* używała i używa „Delmy Premium z masłem”. W placówce nie ma możliwości sprawdzenia faktycznego składu produktów, jedynym źródłem informacji o oferowanych posiłkach jest jadłospis. Użycie w jadłospisie niezgodnych z prawdą danych w zakresie składu surowcowego w posiłkach wprowadzało w błąd co do właściwości, charakteru i składu oferowanej dzieciom żywności.

Strona powinna skrupulatnie przestrzegać przepisów prawa żywnościowego i w pełni wywiązywać się z własnych deklaracji w zakresie jakości oferowanych do sprzedaży wyrobów.

Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych określonych w sentencji decyzji *Opolski WIIH* uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności** *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także zachowanie przedsiębiorcy, który w toku czynności kontrolnych wyeliminował ujawnione nieprawidłowości. Nie bez znaczenia pozostaje jednak fakt, iż *Strona* zobowiązana jest do przestrzegania prawa żywnościowego oraz do zachowania najwyższego poziomu dbałości o przekazywanie konsumentom obowiązkowych informacji na temat żywności.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2017, którą *Opolski WIIH* uwzględnił przy ustalaniu wysokości kar.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 2 partie potraw o niewłaściwej jakości handlowej wartości 10,00 zł oraz 2 produkty zafałszowane o wartości 14,93 zł. Wartości te nie są znaczne i nie stanowią przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* oraz pozytywnej postawy *Strony* (usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości) *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć **kary pieniężne w łącznej wysokości 1650 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu potraw o niewłaściwej jakości handlowej oraz produktów zafałszowanych. Zdaniem organu nałożone na *Stronę* sankcje będą właściwe do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej (w tym bez cech zafałszowania). Ponadto nałożone sankcje są adekwatne do stwierdzonych naruszeń oraz spełniają swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

z up. Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Alija Spychała
Naczelnik Wydziału Prawno-Organizacyjnego
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Joanna Gut
Klub Malucha „Pluszowy Kącik”
ul. Elsnera 8
49-200 Grodków
2. BA w/m
3. a/a

10